■ מימרא-statement
¿ קושיא-challenge
^ שאלה-question
! תירוץ-answer
■ ראיה-proof

♦ חולקים-disputants
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

סנהדרין-ארבע מיתות

															מאן דאמר	מימרא
נג.				◊						¿						בשלמא לרבי יונתן - כדקא מפרש רבי טעמא, אלא לרבי יאשיה - ממאי דאיכא חנק בעולם? אימא סייף
נג.				◊							!				רבא:	ארבע מיתות גמרא גמירי להו.
נג.										^						מאי לא מפני שהיא קלה
נג.				◊							!					קמיפלגי בפלוגתא דרבי שמעון ורבנן.
נג.				◊	^										רבי זירא לאביי:	שאר הנסקלין דלא כתיב בהו סקילה, דגמרי מאוב וידעוני, במאי גמרי? במות יומתו גמרי, או בדמיהם בם גמרי?
נג.				◊		!									אמר ליה:[אביי]	בדמיהם דמיהם בם גמרי. דאי במות יומתו גמרי, דמיהם דמיהם למה לי?
נג.							¿									אלא מאי - בדמיהם דמיהם גמרי, מות יומתו למה לי?
נג.				◊						!		■			כדתניא:	(במדבר לה) מות יומת המכה רצח הוא , אין לי אלא במיתה הכתובה בו, מניין שאם אי אתה יכול להמיתו במיתה הכתובה בו שאתה ממיתו בכל מיתה שאתה יכול להמיתו - תלמוד לומר מות יומת המכה - מכל מקום.
נג.				◊			¿								רב אחא מדפתי לרבינא:	ואי במות יומתו גמרי מאי קא קשיא ליה?
נג.								!								אילימא אשת איש קא קשיא ליה למיתי ולמיגמר מות יומת מאוב וידעוני, מה להלן בסקילה - אף כאן בסקילה
נג.								¿								מדאמר רחמנא ארוסה בסקילה - מכלל דנשואה לאו בסקילה.
נג.								!								ואלא מכה אביו ואמו קא קשיא ליה, למיתי ולמיגמר מאוב וידעוני.
נג.								¿								עד דגמרי מאוב וידעוני - ליגמרו מאשת איש, דאי אתה רשאי למושכה להחמיר עליה אלא להקל עליה
נג.				◊				!							אמר ליה:[רבינא]	שאר הנסקלין גופייהו קא קשיא ליה, דאי במות יומת גמרי - עד דגמרי מאוב וידעוני, ליגמרו מאשת איש.
נג.	מ			■												אלו הן הנסקלין: הבא על האם, ועל אשת האב, ועל הכלה, ועל הזכור, ועל הבהמה, והאשה המביאה את הבהמה, והמגדף, והעובד עבודה זרה, והנותן מזרעו למולך, ובעל אוב וידעוני, והמחלל את השבת,
נג.				■					♦						[רבנן]	הבא על האם - חייב עליה משום אם ומשום אשת אב
נג.				■					♦						רבי יהודה:	אינו חייב אלא משום האם בלבד.
נג.				■												הבא על אשת אב חייב משום אשת אב ומשום אשת איש, בין בחיי אביו בין לאחר מיתת אביו, בין מן האירוסין בין מן הנישואין.
נג.				■												הבא על כלתו - חייב עליה משום כלתו, ומשום אשת איש, בין בחיי בנו בין לאחר מיתת בנו, בין מן האירוסין בין מן הנישואין.
נג.	ג			◊					■						תניא, רבי יהודה:	אם לא היתה אמו ראויה לאביו - אינו חייב אלא משום האם בלבד.
נג.								^								מאי אינה ראויה לו?
נג.								!								אילימא חייבי כריתות וחייבי מיתות בית דין
נג.							¿									מכלל דרבנן סברי אף על גב דאינה ראויה לו? הא לית ליה קידושין בגווה
נג.				◊				!								אלא: חייבי לאוין. ורבי יהודה סבר לה כרבי עקיבא
נג.				◊			■	!							דאמר:[רבי עקיבא]	אין קידושין תופסין בחייבי לאוין.
נג.				◊			¿					■			מתיב רב אושעיא:[ת"ק]	איסור מצוה ואיסור קדושה - חולצות ולא מתייבמות, איסור מצוה - שניות מדברי סופרים. ואמאי קרו להו איסור מצוה - שמצוה לשמוע דברי חכמים. איסור קדושה - אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ואמאי קרו להו איסור קדושה - דכתיב (ויקרא כ"א) קדשים יהיו לאלהיהם.
נג:				◊			¿						■		ותניא עלה:	רבי יהודה מחליף.
נג:							¿									חלופי הוא דמחליף, הא חליצה - בעיא.
נג:							¿									ואי סלקא דעתך רבי יהודה כרבי עקיבא סבירא ליה, מכדי חייבי לאוין לרבי עקיבא כחייבי כריתות דמי, וחייבי כריתות - לאו בני חליצה ויבום נינהו

■ מימרא-statement
¿ קושיא-challenge
^ שאלה-question
! תירוץ-answer
■ ראיה-proof

♦ חולקים-disputants
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
Oמעשה-story

key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

סנהדרין-ארבע מיתות

מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
לדבריו דתנא קמא קאמר, וליה לא סבירא ליה.					!					◊		נג:
אינו חייב אלא משום האם בלבד.	כי אתא רבי יצחק תני כדתנן: רבי יהודה:							■		◊		נג:
וטעמא מאי?							^					נג:
דאמר קרא (ויקרא י"ח) אמך היא ־ משום אמו אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום אשת אב.	אביי:					!				◊		נג:
אלא מעתה (ויקרא י"ח) ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך היא ־ משום אשת אב אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום אמו? אלא: אמו שהיא אשת אביו, קאי הכא ־ וממעט לה, קאי הכא ־ וממעט לה.					¿					◊		נג:
ותו: לרבנן נמי הכתיב אמך היא?					¿					◊		נג:
אלא, ההוא מיבעי ליה לכדרב שישא בריה דרב אידי				!						◊		נג:
לרבי יהודה נמי, ההוא מיבעי ליה לכדרב שישא בריה דרב אידי?					¿					◊		נג:
אמר קרא ערותה ־ משום ערוה אחת אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום שתי ערות.	אלא אמר רב אחא בריה דרב איקא:					!				◊		נג:
אלא מעתה (ויקרא י"ח) ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה ערותה, הכי נמי, משום ערוה אחת אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום שתי ערות?					¿					◊		נג:
הבא על כלתו ־ חייב עליה משום כלתו, ומשום אשת איש, בין בחיי בנו בין לאחר מיתת בנו	והתנן:			■	¿							נג:
ולא פליג רבי יהודה?					¿							נג:
אלא: כיון דחד גופא הוא אף על גב דתרי איסורי נינהו ־ כתיב ערותה				!						◊		נג:
הכא נמי ־ כיון דחד גופא הוא, אף על גב דתרי איסורי נינהו כתיב ערותה.					¿					◊		נג:
קסבר רבי יהודה ערות אביך ־ זו אשת אביך, ומייתי לה בגזירה שוה. ומשמע בין אשת אביו שהיא אמו בין אשת אביו שאינה אמו. אמו שאינה אשת אביו מניין ־ תלמוד לומר ערות אמך לא תגלה אמך היא , משום אמו אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום אשת אביו.	אלא אמר רבא:					!				◊		נג: